

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 1., ügyintéző ügyvéd: dr. Czeglédy Csaba) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Nagy János ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt I. rendű alperes neve hu Szerkesztősége (alperes címe.) I. rendű alperes és II. rendű alperes neve Kft. (II. rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. május 4. napján kelt 40.P.21.708/2017/3. számú ítélete ellen az alperesek részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű alperes szerkesztésében, a II. rendű alperes üzemeltetésében megjelenőhu elnevezésű internetes hírportálon 2017. április 4. napján „2 éve ... nevén van a 25 milliós luxusautó! Hamis a vagyonnyilatkozat!” címmel jelent meg írás, melyben a felperes, mint ...i polgármester által tett vagyonnyilatkozatról írtak azt kifogásolva, hogy abban nem szerepel egy luxusautó, ezért a nyilatkozat hamis.

A felperes az alperesekhez 2017. április 10-én juttatott el helyreigazítási kérelmet, amelyben foglaltaknak az alperesek nem tettek eleget. A felperes ezért 2017. április 21-én érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság az I. rendű alperest kötelezze a helyreigazítás közzétételére, a II. rendű alperest a perköltség viselésére.

Az elsőfokú bíróság, alperesi védekezés hiányában a felperes keresetének helyt adott és kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül helyreigazításként tegye közzé a 2017. április 4. napján „2 éve ... nevén van a 25 milliós luxusautó! Hamis a vagyonnyilatkozat!” címmel megjelent cikke címe alatt és a lead felett a cikk elérhetősége idejére keretbe foglaltan azt a közleményt, miszerint „2017. április 4. napján „2 éve ... nevén van a 25 milliós luxusautó! Hamis a vagyonnyilatkozat!” címmel megjelent cikkünk címében azt a valótlan tényt állítottuk, hogy a cikkbeli gépjármű felperes neve nevén van. Továbbá valótlanul állítottuk, hogy hamis felperes neve vagyonnyilatkozata.

Cikkünk tartalmi részében azt a valótlan tényt állítottuk, hogy felperes neve évek óta nem a valóságnak megfelelő vagyonyilatkozatot ad be, továbbá letagadja a cikkbeli gépjárművet. Azt a valótlan tényt állítottuk, hogy felperes neve 2017. januárjában leadott, saját kezűleg aláírt vagyonyilatkozatában letagadta a cikkbeli gépjárművet. Továbbá azt a valótlan tényt állítottuk, hogy hamis felperes neve vagyonnevallása."

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 90.000 forint + áfa, összesen 114.300 forint ügyvédi munkadíjat, valamint külön felhívásra 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Rögzítette, hogy a felperes politikus, egy párt miniszterelnök-jelöltje, így közszereplő.

Ismertette, hogy a keresetlevélben megjelölt, az I. rendű alperes szerkesztésében közreadott írás mely részeit kifogásolja a felperes, ismertette továbbá az alpereshez eljuttatott helyreigazítási közleményt. Kitért arra, hogy a felperes igazolta, miszerint nem képezi a tulajdonát ... márkájú és típusú gépjármű, ennél fogva a vagyonyilatkozatában sem kellett szerepeltetnie, mert annak tulajdonosa

Megállapította, hogy a felperes mind a kérelmet, mind a keresetlevelet a jogszabályi előírásoknak megfelelő módon és időben terjesztette elő. Ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését.

Érdemben úgy foglalt állást, hogy a keresettel sérelmezett közlések formájukat és tényleges jelentésüket figyelembe véve is tényközlések. Valamennyi azt az információt közli, hogy a felperes hamis vagyonnevallást készített és nyújtott be, mert a ... típusú gépjármű a tulajdonát képezi, mégsem tünteti fel a vagyonyilatkozata.

A tulajdonjogot megjelenítő kifejezések különbözőek, azonban azok mindegyike azt közli az olvasóval, hogy a felperes egy luxusgépjármű tulajdonosa, és valamennyi erre utaló kifejezés a felperes teljes rendelkezési jogát fejezi ki az autó vonatkozásában.

Kifejtette továbbá, hogy a sérelmezett közlések másik csoportja ugyancsak tényként állítja, miszerint a felperes meghamisította a polgármesterként kötelezően benyújtandó vagyonyilatkozatát. Több megfogalmazásban közli kijelentő módon, hogy a vagyonyilatkozatból kihagyták az autót, a vagyonnevallás hamis, illetve a felperes a vagyonyilatkozatában letagadta a tulajdonát képező luxusgépjárművet.

A polgármester által kötelezően benyújtandó vagyonyilatkozatban értelemszerűen a politikus vagyonát, azaz tulajdonát képező ingatlan és ingó vagyont kell feltüntetni, amennyiben azok értéke a 250.000 forintot meghaladja. A közvélekedés is a politikus tulajdonát képező vagyontárgyak vonatkozásában értelmezi a vagyonyilatkozat szükségességét, nem pedig a politikus életszínvonalát meghatározó, de nem a politikus korlátlan rendelkezése alatt álló javak vonatkozásában. A felperes egy, a cikkben megjelölt típusú és gyártmányú gépjármű vonatkozásában igazolta házastársa tulajdonjogát, illetve az alperes nem vitatta a felperes állításait, továbbá a pert megelőző helyreigazítási eljárásban sem tett nyilatkozatot, ezt pedig az elsőfokú bíróság úgy értelmezte, hogy a felperes által alátámasztottak képezik a valóságot, míg a cikkben szerepeltetett közlések valótlan tartalmúak.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést. Kérték az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását.

Elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy a felperes keresete érdemi elbírálásra alkalmatlan. Utalva az Smtv. 12. § (1) bekezdésére kifogásolták, hogy a felperes keresetében valótlan tényállításként jelöli

meg azokat a közléseket, amelyek szerint „a cikkbeli gépjármű felperes neve nevén van,” ugyanakkor elhallgatja azt a lényeges körülményt, hogy a felperes által is elismerten a jármű a feleségének a tulajdonában áll. Jelen esetben a helyreigazítás iránti kérelem kizárólag akkor lenne megalapozott, ha a sérelmezett tényállítással együtt azt is kéri a felperes rögzíteni, hogy a gépjármű a felesége tulajdonában áll, hiszen a közvélemény ekkor kapna valós, a tényeknek megfelelő tájékoztatást a jármű tulajdoni helyzetéről. Hivatkoztak a PK 15. számú állásfoglalására.

A helyreigazító közlemény szövege tárgyában azt is megjegyezték, hogy a felperes mind a helyreigazítás iránti kérelmében, mind a keresetben háromszor kérte rögzíteni, hogy valótlan tényállítás az, hogy a felperes vagyonynyilatkozata hamis. Álláspontjuk szerint mindenképpen indokolatlan és megalapozatlan a helyreigazító közlemény szövegét úgy meghatározni, hogy abban ugyanazon tényállítás hamis jellegét a sajtószervnek háromszor kell megismételnie.

Érdemben arra hivatkoztak, hogy a felperes és felesége között a családjogi törvények [korábbi családról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.), jelenleg Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.)] szerint házassági vagyontársaság áll fenn, így amennyiben az érintett járművet a felperes felesége a házasságuk fennállása alatt vásárolta, úgy a jármű a házastársak közös tulajdonát képezi, így igenis megalapozottan megállapítható az, hogy a felperes (legalább részben) a jármű tulajdonosa, és azt a vagyonynyilatkozatában feltüntetni köteles.

Tekintettel arra, hogy a felperes bár a luxusjármű tulajdonosának minősül, azt mégsem tüntette fel a vagyonynyilatkozatában, az újságíró arra az okszerű következtetésre jutott, hogy a felperes vagyonynyilatkozatának tartalma hiányos, ennek megfelelően pedig az hamisnak tekinthető. Ezen újságírói következtetés kapcsán azonban helyreigazításnak nem lehet helye.

Mindezekon felül észrevételezték, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj összege eltúlzott, az a felperesi jogi képviselő által végzett munkával arányban nem álló, amelyre tekintettel a fellebbezés esetleges elutasítása esetén kérték az elsőfokú perköltség összegének mérséklését.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az alperesek az elsőfokú eljárásban védekezést nem terjesztettek elő, ezért a fellebbezésben foglaltakat a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélettel szembeni érvekként vette figyelembe, de azokat nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásában rögzítetteket helyesen alkalmazva a sérelmezett közléseket a teljes szöveggörnyezetet vizsgálva értékelte. Megfelelően foglalt állást a felperes által sérelmezett közlés tartalmát illetően akként, hogy azok kifejezetten a felperes nevén, az ő tulajdonában állóként nevesítették a gépjárművet. Ez a közlés egyértelmű tényállítás, melynek valósága objektíve igazolható. E körben az alperes bizonyítást nem ajánlott fel, védekezést nem terjesztett elő, így az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján köteles az általa valótlanul állított tényekkel szemben a valóságot helyreigazításként közzétenni.

Ezen közléssel szemben az a tény, hogy a gépjármű a felperes felesége tulajdonát képezi nem olyan lényeges körülmény, amelynek „elhallgatása” a valóság torzítását jelentené. A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 39. § (1) bekezdése szerint az önkormányzati képviselő megválasztásától, majd ezt követően minden év január 1-jétől számított harminc napon belül a 2. melléklet szerinti vagyonynyilatkozatot köteles tenni. Az önkormányzati képviselő saját vagyonynyilatkozatához csatolni köteles a vele közös háztartásban élő házas- vagy élettársának, valamint gyermekének (e § tekintetében együtt: hozzátartozó) a melléklet szerinti

vagyonnyilatkozatát. Ebből viszont az következik, hogy a felperes vagyonnyilatkozatában csak a valóban a tulajdonát képező tárgyakat kell szerepeltetnie. Olyan mulasztás sem róható a felperes terhére, ami a vagyonnyilatkozatot hamissá tenné.

Arra vonatkozóan ugyanis, hogy a gépkocsi a házastársi közös vagyon részét képezi az alperes bizonyítékot nem szolgáltatott, arra fellebbezésében csupán lehetőségként utalt. Másrészt, ha a házastárs vagyonnyilatkozatát is csatolni kell, akkor a hivatalos nyilvántartás szerint a házastárs tulajdonát képező gépkocsit elegendő a házastárs vagyonnyilatkozatában feltüntetni.

Mindezek alapján nem helytálló az alperes érvelése a körben sem, hogy a vagyonnyilatkozat valótlan jellege, meghamisítása az újságíró okszerű következtetése, figyelemmel arra, hogy az annak alapjául szolgáló tényeket semmivel sem igazolta.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az alperesek azon fellebbezési érvelésével sem, hogy a helyreigazító közlemény megszövegezésekor indokolatlanul ismételte meg többször a valótlan tényeket. Kétségtelen, hogy a PK 15. számú állásfoglalás alapján a bíróság határozatában - a kérelem és az ellenkérelem korlátai között - belátása szerint állapíthatja meg a helyreigazítás szövegét. A perbeli esetben azonban a felperes által közzétenni kért közleményből megfelelően tűnt ki, hogy a kifogásolt sajtóközleménynek mely tényállítása valótlan, abból egyértelműen következnek a való tények. Ilyen körülmények között, ellenkérelem hiányában nem volt indok a felperes által kért kérelemtől eltérő szövegű közlemény megfogalmazására. A helyreigazító közlemény ugyanis hűen követte az alperesi közléseket, amelyek hat alkalommal fogalmazták meg azt a valótlan tény, hogy a felperes letagadta az autót, ezzel hazudott a vagyonnyilatkozatában.

Nem látta a másodfokú bíróság indokoltnak az elsőfokú döntés megváltoztatását a perköltség tekintetében sem.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A felmutatott megbízási szerződés szerint - amelynek tartalmát az elsőfokú bíróság a tárgyalási jegyzőkönyvbe rögzítette - a jogi képviselő ellátására a felek 30.000 forint + áfa összegű munkadíjat kötöttek ki, mely összeg magába foglalta a konzultációra, okiratszerkesztésre, tárgyalási jelenlétre vonatkozó munka ellenértékét is. A Vas megyén kívüli tárgyalásokra történő utazás költségeként 15.000 forint + áfa számolható el óránként. Ezen összecszerűség a másodfokú bíróság megítélése szerint a szokásos ügyvédi munkadíjakat nem meghaladó mértékű. Az elsőfokú bíróság az utazási költséget is figyelembe véve összesen 90.000 forint + áfa megfizetésére kötelezte a II. rendű alperest. Ez az összeg - figyelemmel a jogi képviselő szombathelyi székhelyére is - nem tekinthető arányban nem állónak a végzett ügyvédi tevékenységgel, még ha a per tárgyának értéke mindössze 600.000 forint.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperesnek a másodfokú eljárás során költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a II. rendű alperest.

Budapest, 2017. szeptember 27.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró